

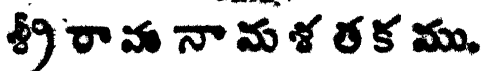

శ్రీ శంకరమ శతకము

13537

శ్రీ వంకాయల అప్పలస్వసంహిత
భక్త ప్రసాదము
శ్రీ వంకాయల అప్పలస్వసంహిత

విశాఖపట్టణమునందలి
శ్రీకారదామకృత ముద్రాక్షరశాలలో
ముద్రించి విచారించబడినది.

1924.

శ్రీరస్తు.

శ్రీరామ నామ శతకము.

క॥ ముందుగ గజవదనుని నే | పొందుగ పూజించి ము
దిని పాలుపారంగా | వందనము జేసి గొలచెద | నందేహ
ము లేక బోవు సద్గుణరామా॥ ౧॥

క॥ వందనము జేతుభారతి | వందనము త్రిలోకజన
ని వందనమమ్మా | వందనము దివ్యసుందరి | వందనమిదె
సన్నబోవు నై భవరామా॥ ౨॥

క॥ సోమకు దృంచి వేదములు | ప్రేమతో బ్రహ్మకు
ను సమర్పించితివిగదా | వేమరు నుతిజేసెది శ్రీ | కామ
జనక సన్న గావు కరుణనురామా॥ ౩॥

క॥ కూర్మపురూపు ధరించియు | సిర్మలమగు నీమ
నంబునన్ కుఠరంబున్ | మర్మములేకను మూపున | భ
ర్మనసన యెత్తి తొం భర్గన రామా॥ ౪॥

క॥ సూక్ష్మ రూపముదాల్చియు చీకాకు నెన్న న
రహిరణ్యాక్షు నధింపన్ । చేకొని గావించితి వే॥ రాకరు
ణించి బోనరా రఘురామా॥ ౫॥

క॥ కశ్యపుని నధించుటకు న । నశ్యముగా నరుడవ
గుచు నాప్రహలాదున్ । నిశ్చయము గాచి మోక్షము
అక్షయము నటంచు నెనగితో శ్రీరామా॥ ౬॥

క॥ వసుధను మూడడుగులు బలి । నెసగుమని బ్ర
తిగ్రహించి వసుధాధీశా । అసమ బలుండవు యగుచు
ను । కసిదీరగ దొక్కితేర కొస్తుభరామా॥ ౭॥

క॥ దశరథపుత్రుడవగుచును । దశకంఠునిదృంచిలంక
చానరియవే । మసలక విభీషణునకును । దశదశలను కీ
ర్తి నెలయ దశరథరామా॥ ౮॥

క॥ ఇరువది యొకమాగును భూ । నరులను సమ
యించితోర స్థిరమతితోడన్ । వర పరశురామ నిను వే
మరు నుతిచేసి గొలుతు మరువక రామా॥ ౯॥

క॥ ధీరుడ బలరాముడనై । కోరికతో గోపికలను
గూడితివారా । సారకు నిను వేడితిగడ । భారమనక బో
వవయ్య భాగవరామా॥ ౧౦॥

క॥ బుద్ధియశుండవునగు నో । జాన్త జగన్నాథము
సమేల్ భిల్లి భోగములన్ । నర్దిక ఘోరగ గోరిన పృథ్వీ
పతి నన్న కరుణబోవుము రామా॥ ౧౧॥

క॥ కలికానతారమున మేల్ । కలియుగముననీకు
మాయగానక జనులున్ । భళి జాతిభేదమేమియు । సల
లితముగ లేవుగదర సద్గుణరామా॥ ౧౨॥

క॥ దశవిధముల నినుదలచుచు । పశుపతి వందన
మొనర్తు పరమదయాళో । వశమై వరముల నొసగుము ।
వసుదేవకుమార మాధవా శ్రీరామా॥ ౧౩॥

క॥ కందములుజెప్పి శ్రీయదు । నందన సమర్పణము
జేతు సమృతముగ గో । విందా నైకొని మోక్షము । నం
దముగ నొసంగి బోవు సరహరిరామా॥ ౧౪॥

క॥ శ్రీరామరామయనిమది । గోరి నినున్ గొలతు
మోక్ష కామ్యాధుడనై । మేరునగధీర బోవర । శ్రీరమ
ణి మనోభిరాను శ్రీరఘురామా॥ ౧౫॥

క॥ ఏకీ నీసరిదైవము । లేకీ భువిలోనజూడ లేరు
గదర వో । సారస పతాక్షణనిన్ । పారెకు భజియింతు
నొర సద్గుణరామా॥ ౧౬॥

క॥ ఓభద్రాధీశ్వరయని । నాభావమునందు దలశు
నగధర వినుమా । పాభవమొందగ సుర ర । త్నాభావ
జ జనకరార యచ్యుతరామా॥ ౧౭॥

క॥ ఇలలో నీనామంబును । సలలితముగ దలచినట్టి
సద్భక్తులకున్ । గల్గును యిహావరసాఖ్యము । కలియుగ
మున స్మరణకాడ కొన్తుభరామా॥ ౧౮॥

క॥ లేదా న్నాపై నీగయి రాదా నీకరుణ జాపరాధా
వాదా యేదారిదోచకను నీ పాదంబులు గొలుతు ప
తితపావనరామా॥ ౧౯॥

క॥ ఏమీ బిలచిన బలుక వ । దేమీ నావల్ల నేర
మేమో చెప్పుమా సామజ వరదా నీనగు మోమైనా
జాపరాద మోహనరామా॥ ౨౦॥

క॥ సారవిహీనంబగు నం । సారాబిని గడువలేక సా
రెకు నిను నే కోరిభ జంతి విని నా । నేరము లెన్నకను
బోవు నెనరున రామా॥ ౨౧॥

క॥ కీరమును బెంది ముద్దుల । నారీమణియొక తె భ
క్తి నౌరా రామా । పేరున బిలచిన గొబ్బున । తారక
ము నెనంగి గాచితౌరా రామా॥ ౨౨॥

క॥ లలనాడు శబరియెంగిలి । ఫలములు దెచ్చివ్వ
మెచ్చి భక్షింపుచు నా । లలనకు మోక్ష మొసగితివి ఎ
లసితముగ నీదుకీర్తి వెలయగ రామా॥ ౨౩॥

క॥ నిరుపేద కుచేలుడు యే తెరగునె వృథుకము
ల నివ్వ దెమ్మనుచు మహా కరుణతో భుజియించియు
మేలే । సిగుల నెనగి బోచితౌర శ్రీరఘురామా॥ ౨౪॥

క॥ ఇంద్రుండు శిలలవరుషము । పొందుగ గురియిం
ప గోపసుందరులను గో బృంధముల్ రిక్షణార్థము । మం
దరమును నెక్క వేల్పుఘర్చిన రామా॥ ౨౫॥

క॥ వారధి బంధించుట కా । వాలిని వధియించి సు
గ్రీవాదులతోడన్ । ధీరుడ స్నేహమొనర్చవె । సారన వ
త్రాక్ష సర్వసముడవు రామా॥ ౨౬

క॥ నీమముగలవారలమని । నామంబులుదిద్ది ఖలు
లు నయమొందరయో । నీమహిమగాన జాలక । సోమ
రి కతనంబుచేత సోలును రామా॥ ౨౭॥

క॥ పామరుడను జెడుడను నీ । నామమె గతియం
చునమ్మి నామనమందున్ । వేమరు స్మరియించెడ నో ।
దామోదర కేశవా ధనంజయరామా॥ ౨౮॥

క॥ దానజనులలో నొకనిగ । జేసి కృపన్ మోక్ష
పదవి జేర్చెడవంచున్ । ఆశించి నమస్కరిము । జేసె
డ దయజూడుమయ్య జేజేరామా॥ ౨౯॥

క॥ ఎందుకు దయజూడవు గో । విందా నాయందు
కోపమెందుకు నాహ్వా । నృందీరమున వసియంపుచు ।
మందరిధర నన్ను గావుమా రఘురామా॥ ౩౦॥

క॥ నీతండ్రియగు దళరథుడు । నీతమ్మునితోడ నీ
దునతితోడుతి నం । వీరిని యడవులపాలుగ । చేతో
మోదంబుతోడ జేయడె రామా॥ ౩౧॥

క॥ రంగగు నీనామంబును । పొంగుచు నాయాశ్చి
తమును పొందుట కొరకై । గంగా రంగా యనుచు పు
ఖంగా భజియింతు వెన్నదొంగా రామా॥ ౩౨॥

క॥ ఓ పరితపావనుడ నా । పాపము పెడజిమ్ముమ్మో
చు పార్థించెద నా । పోవును దావును నీవై గూపదల
ను బావుమయ్య అచ్యుతరామా॥ 33॥

క॥ ఖగవాహన మధుసూదన । వగవాడనుగాను భ
క్తపరివారములో । నెకనిక జేసొని అభయము । న
గజితముగ నెసగి గావు హరి శ్రీరామా॥ 34॥

క॥ తావక పాదపద్మములు । సేవింఱి మదీయహృ
దయభావమునందున్ । నీవేగతియని దలచుచు । నేవేళ
ల స్మరణజేతు నెనరుగ రామా॥ 35॥

క॥ ఎన్నో విధముల నినునే । నమ్మతులను జేయు
చుంటి నర్కరుణనిధి । వన్నగళయనా నీదిగు । చిన్ని
కృపన్ జూచిబోవు శ్రీరఘురామా॥ 36॥

క॥ వారిజషంభవ నిను వే । మూరును బిలచినను బ
లుకవేరా మేరా । వేరా తేరా నీదయ పారావారము
గ నెసగు పావనరామా॥ 37॥

క॥ శరణన్న మూర్తిమున నా । కరితాళనుగాచినట్టి
ఘనుడవు నీవా । తెరగువ నన్నేలిన నీ । బిరుదదేయని
బాగడుచుందు భీకరరామా॥ 38॥

క॥ కావుమనుచు కాకాసురుఁ బావేళనునేడ మది
ని హర్షముతోడన్ । దేవర వరముల్సొసగితివి । భావ
మునన్ గొలతు ధక్తరాలనరామా॥ 39॥

క॥ కలకాలము నీవే నా । యిలవేల్పువటంచు నిశ్చ
యించుచు మదిలో । దలచుచు బలచితి బలుకవే తుల
నీదళధామ సన్న తులుగొనురామా॥ ౪౦॥

క॥ జపములు నేయ నశక్తుడ । నవరాధిని చపలమ
తిని లలిపామరుడన్ । కృపజూచి గావవే యీ నెపము
ల నెన్నకను నన్ను నెనరున రామా॥ ౪౧॥

క॥ యాత్రీలు దిరుగగ జాలను । గాత్రీసుతధవుక
నిన్ను సుస్థిరమతితో । స్త్రాత్రీము జేసితి నభయము । కీ
ర్తిన్ వెలయంగ నొనగ కర్తవ్యరామా॥ ౪౨॥

క॥ తపములు జపములు జన్మము । లవరిమితము జే
సినట్టి యాద్యులకెల్లన్ । నఫలముగ వ్యర్థపదవులు । కృప
జూచి యొసంగితోర గొబ్బున రామా॥ ౪౩॥

క॥ దేవాదిదేవ నీవద । సేవకుడను నన్ను గావలేవా
రావా । వేవిధముల నినుగొలచెద । నావెరిలను బాపు
నాసుదేవా రామా॥ ౪౪॥

క॥ నీవేగతి యనుచును నా । భావమున దలంచు
చుంటి పలువిధముల నే । భావజడనకా గావుము శ్రీవర
నీవాడగాన శ్రీరఘురామా॥ ౪౫॥

క॥ ఉల్లాసము మీరింగ న । హుల్యాశాపమును బా
పి యజ్ఞంబును నా । ఫల్యముగ గాచి కీర్తియు । ముల్లో
కములందు వెలయ ముగిహరిరామా॥ ౪౬॥

క॥ లెల్లివి దండ్రీవి నీవని । యుల్లములోనమ్మిఁగొ
లచు చుంటిని గద నీ । చల్లని కృపనాపై వెద । జల్లద
యొ బోవుమయ్య జానకిరామా॥ ౪౭॥

క॥ నీదు పదపద్మయుగళియు । మోదముతో పూ
జితేతు ముద మోదవగ న । న్నాదరణజేసి గావవె । శ్రీ
ధర ఆశీతుడగాన శ్రీగఘరామా॥ ౪౮॥

క॥ మానిని యాచావతి యభి । మానము గాచుట
కు నీదుచునమున పీఠిన్ । బూని దయ సక్షయముగా ।
చీనాంబరములను యొసగితొ శ్రీరామా॥ ౪౯॥

క॥ అరమర లేటికి వినుమో । పరమపురుష భక్త పా
ల పాపవినాశా । మరిమరి వేడితిగద నా । మరితములను
బాసి బోవు నరహరిరామా॥ ౫౦॥

క॥ ఇలలో నీదగునామము । స్మరియించుట యిహ ప
రంబు సాధనమనుచున్ । దలచుచు భజించెద నా ।
యిలవేల్పనటంచునెంచి యినకులరామా॥ ౫౧॥

క॥ భరి నీనామరసమురుచి । దలపంగా ఇక్షురస
ముతులదూగదటం । చెలమితొ గోలుచు నుంటిని । క
లకాలము కరుణజూచు కొస్తుభరామా॥ ౫౨॥

క॥ మానవజన్మము యెత్తియు । జ్ఞానము వచ్చిన
ది మొదలుగా మనముననిన్ । ధ్యానమున గొలచెదను
అభి । మానంబున కోర్కె లొసగుమా శ్రీరామా॥ ౫౩॥

క॥ జన్మములలోన మానవ జన్మంబే ముగ్ధులకు జ
గతిని ద్విజుడై జెన్మించి నిన్ను గొలచే జెన్మకు ఇహపే
రసుఖంబు జెందజగరామా॥ ౫౪॥

క॥ ఎప్పుడుదయగల్గునె శ్రీ యపతిప్రార్థించుచుం
టి నెలమితోవినుమా యప్పలభయమొసంగవెదప్పే
మియు జేశితోర దశరిధరామా॥ ౫౫॥

క॥ శ్రీహరియని నినబిలచిన నోహూయని బలు
కరాదె యోపరమాత్మా చహగ్రాసునీదుమహిమలువ
హ్యనెన్నుటకు నావశంబా రామా॥ ౫౬॥

క॥ తొలిజన్మంబున యేనో ములు నోచిలొ సందు
వలన మనుజుడనైనా సలివలెనీపదపంకజముల నెన్న
తము గోలుచుండు మురహరిరామా॥ ౫౭॥

క॥ నీనామసుధారసమును నానాటుకకెంతో ముఖ
రమై నలరెనుగాచీనీశరక్కరక్షీరములైనా సరిరావు క్షీ
రశయనా రామా॥ ౫౮॥

క॥ అనఘచరిత్రా నీపదావనజములను మదిని నిలపి
వెయివేలును వందనములు జేసెద గైకొని మనమలగగ
బ్రోవవయ్య ఘనశ్రీరామా॥ ౫౯॥

క॥ కనికరములేదనాపై నినకులరవికోటి శేష యిహ
మందునినున్ అనిశముకొనియగ జెనో దనక బపతినిన్ను
గావు జానకిరామా॥ ౬౦॥

క॥ కాకుష్ఠకులజసోమా । నాకాధిపనితురంగనా
యక నినునే! పాకటముగగొలచెదనోశ్రీకర దరిశనమొ
సంగు శ్రీరఘురామా॥ ౬౦॥

క॥ కన్నకుమారునివలెనే । విన్నపములుజేయుచుం
టి విఖ్యాతనిధి! సన్నేమరకనుబోవుము! అన్నమెరుగ
నిన్నెగొలుతు హరిశ్రీరామా॥ ౬౧॥

క॥ కలనై న యితరులనునే! గొలువంగాలేదుమదిని
గొలచెదనిన్నే! వలుమరు దలచుచువేడెద । నలరారగ
వరములొసగు సరహరిరామా॥ ౬౩॥

క॥ దాతవనుచునామనమున! నాతురుతనుజెంది మి
గుల యాచించితి నో! దాతా మోక్షమొసంగవె! నాత
ప్పులుగాచి మోహనా శ్రీరామా॥ ౬౪॥

క॥ ధనమునకు నానజెందుచు! మనముననినుబొగడ
లేదు మనుజాధీశ! ననిశము నభయముకొరకై! గొని
యాడెద కోర్కెలొసగు ఘనశ్రీరామా॥ ౬౫॥

క॥ పావనచరితా నినునా! భావంబుననిలిపిగొలతు
పరిపరిగతులన్! నావెతల బాపి గావుము! దేవ మహాదేవ
వాసుదేవా రామా॥ ౬౬॥

క॥ సురలకు నసురులకును నెక! సరిగానమృతంబు
బంచుకొరకై నీవున్! పరమాత్ముమోహినీవై పరిపరి
గతుల విధించి పంచవె రామా॥ ౬౭॥

క॥ ఏ వేల్పుదలచి మొక్కిన । నీవేయని మదినిదల
చి నిశ్చయముగ నేభావించి సన్నుతించెద । గోవర్ధనధారి
సన్ను గావవె రామా॥ ౬౮॥

క॥ గాండీక సారథివై । పాండవులను గాచినట్టిప
భుడవు నీవా । పెండ్లైనకనుబట్టియు । ఖండించవె తుని
యలుగను ఘన శ్రీరామా॥ ౬౯॥

క॥ గోపికలగృహంబులకును । నేపారగ నేగి పాలువె
న్నయుజున్నున్ । శ్రీపతిభుజియింపుచు నా । పాపికంసు
ప్రాణములను బాపవె రామా॥ ౭౦॥

క॥ అపవాదుబాపుకొనుటకు । నెపమునజాంబవుని
గల్చి శిశ్యునిర్మిత్తుంబున్ । కృపచేగైకొనుచునునా । చప
లచిత్తునత్రజిత్తుజేర్చవె రామా॥ ౭౧॥

క॥ వేమారుగొలతురఘుకుల । సోమా శ్యామాభి
రాను సుగుణస్తోమా । పేమాభిమానమునవర । మీ
మా మానకను శ్రీరమాపతి రామా॥ ౭౨॥

క॥ శిరణాగతవత్సలుడను । బిరుదునహించియును
భక్త పరివారములన్ । దురితములబాపిగావుము । పర
మాత్మా పరమపురుష మురహరిరామా॥ ౭౩॥

క॥ శంఖముచక్రము బట్టిన । పంక నై ననీదు భక్తవ
రులను నయతో । శంకయులెకను బోవవె । పంకబడభ
సయన భక్త పాలనరామా॥ ౭౪॥

క॥ ఘనులందరు నినుమనమున గొనియాడిన నీమ
సంబు కనికర మె దవన్ । వనితలు గండ్ప వరించెదానని
విరిముల నెసగితొర ఘనశ్రీరామా॥ ౭౫॥

క॥ ఎందరొ మాతృపితరులయి । రెందరొ కాగల్గు
వాడొ । యెందుకు మాఁగూబంధకములు గల్పించెదొ ।
సందేహముమాన్పి దయ నెసంగవె గామా॥ ౭౬॥

క॥ శ్రీయుతిమూర్తి ప్రపంచపు । మాయయ నెడితె
రినుగట్టి మనుజుల నెల్లన్ । వేవిధములనాడిస్తివి । యీయ
డబహుసూతిధారివై శ్రీరామా॥ ౭౭॥

నారదుడు నీనుమాయను । నారీరూపంబుదాల్చి న
రువదిఘృష్ణిల్ । తీరుగగనినీకరుణను పేరులిడెను వత్స
రముల ప్రేమనురామా॥ ౭౮॥

క॥ మునిపల్లెనాడిగోరిన జనకజ నెంటిగాను వనము
జేర్చితినిటా । మునియాశ్రమమును జేరియు । కనియన్
యగువును పుత్తులగు శ్రీరామా॥ ౭౯॥

క॥ పుత్తులగనిమోదముతో । ధాత్రీసుత బెంచి భిక్ష
యారగ్గు బంపన్ । క్షేప్రిజ్ఞులునీపురికిని । ఆత్మతతోజే
రిరియ్య హరిశ్రీరామా॥ ౮౦॥

క॥ కుశలవులు నీదుచెరితము । పిశిదంబుగవిన్న నింప
విని మనము దయా । రసమొంది జేరబిలచియు । పశిబా
లురిమి స్వగోననె ఛాన్గెరామా॥ ౮౧॥

క॥ అస్క లితబ్రహ్మచారివి । నిష్క భంకమానసుడ
పు నిష్కామ్యుడ శ్రీ । యస్కరమైన మోక్షుడవిని ।
భాస్కరవంశజ నెసంగు భాగవరామా॥ ౮౩॥

క॥ రాయని అనుమాత్రముచే । బాయనలోనున్న
పాపభయము దుడుపరిన్ । మాయనియధగము మూశిన
హోయను నై కుంఠపదవి నెందును రామా॥ ౮౪॥

క॥ సనకసనందనులనుముని గణములు నినుమము
నందు గొనియాడిన నా । ఘనులకు సభయ మొసగితివి ।
ననుగావుట నీకదె తపని శ్రీరామా॥ ౮౫॥

క॥ సచ్చెరితుడ వీనంచును । నిశ్చింతితో నమ్మిమది
ని నినుగొలచెద నా । స్వచ్ఛగివరిముల నెసగుము । ని
శ్చలత మతుండివగుచు నిసకులరామా॥ ౮౬॥

క॥ రామాయను బీజమలను । నామానసత్వేత్రి
మందు నాటించెద నా । కాపిత ఫలము ఫలించియు ।
మామకభీష్టము లొసగుమా శ్రీరామా॥ ౮౭॥

క॥ నిత్యము నీపూజను నే । సత్యముగా పోషశోప
చారంబులతో । నిత్యోన్మీనముగ జేసెద ప్రియకంబగు
చు బ్రావుప్రేమనురామా॥ ౮౮॥

క॥ దేవా నీదాసుని గైకోవా । నేకోరునరము లీ
వా రావా । వేయేల నీదుపడిమలు భావమనన్ గొల
తు పతితపాపనరామా॥ ౮౯॥

క॥ అపన్ని వారణానా । వాపము లెడజమ్ముమంచు
పలువిధములుగా । నీవాద సేవ జేసెన । నావాలిటివేల్పుల
క్ష్మీనాయక రామా॥ ౯౦॥

క॥ ఎంతోచనవరి సనినా । చింతలుడిగినీదు చెంత
జేర్చుమటంచుకా । మంతినమున బ్రార్థించెద నంత రా
త్రి ఎంతమేర హరి శ్రీరామా॥ ౯౧॥

క॥ రా యని దెరచిననోరును । మాయనుచును మూ
సి అందు మధురామ్మృతమున్ । హాయిగ గోలిని మ
నుజుడు । శ్రేయస్కర మోక్షపదపజెంది డె రామా॥ ౯౨॥

క॥ దేవర గొనియాడెదనను । గావరవరముల సెనం
గి గొంప మొప్పన్ । నీవేగతి యనినమ్మితి । శ్రీవర కరు
ణించరావె శ్రీరఘురామా॥ ౯౩॥

క॥ అగణిత సత్యభాషుడవు । సుగుణమణి విరాజ
మానసుజ్ఞానివి గా । ఎగరావె సన్నకరుణను । బ్రహ్మకీని
ను బొగడుచుండు జానకిరామా॥ ౯౪॥

క॥ యేదయ నీదయన్తాపై । రాదా నామీద యాది
లేదావాదా । మోదమున మోక్ష మొసగుము । శ్రీధర
భేదంబదేల శ్రీరఘురామా॥ ౯౫॥

క॥ నరయ డ మనమున నెప్పుడు! వనములు నేవిం
చుచుంటి భక్తి ననికమున్! ముదమొదవగ ననుపదవ
డి! వదలక కైవల్యపదపులొసగుము రామా॥౯౬॥

క॥ అనుమానమేల మనవిని! గొనుమా నావిన్నపం
బులును మాటికినీ! పునువినుచు దయారసమను! అణు
మాత్రంబైన నెసగు అచ్యుతరామా॥౯౭॥

క॥ యేమి పయోజనమో నీ! నామము దలచక
ను హీన నరులను గొల్వన్! కామితఫలమా మోక్షమ!
రామా తెలియంగలేరురా శ్రీరామా॥౯౮॥

క॥ నినువేడెద ననుబాయకు! మనుదినమును మన
మునందు గొనియాడెద నామనవిని వినుచును నభయ
ములను గొనుమని యెసగరాదె ఘనశ్రీరామా॥౯౯॥

క॥ నేజేయుమనవి నెక్కటి! నీచెవియొగ్గుచును వి
నుచు నీమనమందున్! దాచక నీప్రీతిమొనగవె! వా
చాశతమేల మాధవా శ్రీరామా॥౧౦౦॥

క॥ మద్దిలతాళము గొనుచు! మద్దేకర వీవటంచు
మది నమ్ముచు నిన్! మద్దుగ బాడుచునాడుచు నిద్దేశ
ములందు సాటుదును శ్రీరామా॥౧౦౧॥

క॥ చదువంగ లేదు నమరము । ముదమున నాంధ్రమును కాన్యమును లక్షణమున్ । చదువంగ లేదు నిన్నే చదివిన చదువంచు నెంచి చదివితీ రామా॥ ౧౦౨॥

క॥ వరదుడు గురునాథునకును । వరపుత్తుడు నప్పనాఖ్య పరునకు నేనున్ । సురుచిరముగ జెన్పించితీ వరదా నన్నెకని బోవుటరుదా రామా॥ ౧౦౩॥

క॥ శతక మెకింతయు లేకను । వంకాయల అప్పలా నృశింహాఖ్యని బోవన్ । పొంకముగను నీకేదగు పంకజాక్ష దాసజెనులపాలన రామా॥ ౧౦౪॥

క॥ చెప్పితీ శతకమునీపై । నెప్పుగకృతియుంచి మంచి నెసరున నిందున్ । తప్పులు గల్గినక్షమగొను । మప్పాయిప్పపునందునప్ప రామా॥ ౧౦౫॥

క॥ శ్రీరాను సామశతకము । కోరికతో నాదుశక్తి కొలదిని చెపితిన్ । సారమతులెనరు చదివిన శ్రీరమణుడొసంగు సిరులు శీఘ్రము రామా॥ ౧౦౬॥

క॥ మంగళమునీకు గడుడ తు । రంగా శ్రీమచ్చ భాంగ రంగోత్తంగా । అంగజ జనకాక పురపు । మంగళ హారతిదెగొనుము మాశ్రీరామా॥

గద్య! ఇతి శ్రీమద్రీమూరమణ చరణ సేవానమానాదిత
 వీక్షణ ప్రసాదలబ్ధ కవిత్వవైఖరీ శ్రీకరాశ్వ లాయనసూ
 త్రశ్రీమదాశ్రేయసగోత్రపవిత్రసుజనమిత్రవిద్వజ్జనా
 దరణపాత్ర శ్రీమద్వంకాయలవంశ వయఃసారా
 వార రాకానుభాకర శ్రీమద్గురునాథ పాత్ర
 అప్పనాఖ్య వరపుత్ర సుగుణ కదంబ శ్రీ
 చాయమాంబ గర్భశుక్తి ముక్తాఫల
 సుకవి జనవిధేయ శ్రీమదప్పల
 నృసింహ భుక్త నామధేయ
 ప్రిణీతంబై న శ్రీరాను
 నామశతకంబను తె
 నుగు కంద వ
 ద్యంబులు
 స గ పూర్ణ ము.
 శ్రీ రా మా ర్పణ మ స్తు.

రాద్రినామసంకర కార్తీక బంగ యిందువాసరము.

